

ԲՆԱԳԻՐԵՐ

ԵՒ ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

TEXTES ET ETUDES

ԳԵՐԱՇՆՈՐՀ ԳԵՈՐԳ ՎՐԴ. ՊԱԼԵԱՆ

ՆՈՐԸՆՏԻՐ ԱԲԲԱՀԱՅՐ

ՄԽԻԹԱՐԵԱՆ ՄԻԱԲԱՆՈՒԹԵԱՆ

Երեքշաբթի, Սեպտեմբեր 24, 1991: Սուրբ Ղազարի Միաբանութեան պատմութեան կարեւոր անկիւնադարձներէն մէկն է: Կէսօրէ ետք՝ ժամը 4ին, ժողովական նիստերու նախագահ Հայրը՝ կը յայտարարէ օրինական ընտրութիւնը Մխիթար Աբբաճօր յաջորդ 11րդ Գահակալին, յանձին Հայր Գէորգ Վրդ. Պալեանին, որ այդ պահէն սկսեալ կը ստանձնէ Մխիթարեան Միաբանութեան Աբբայութեան պատասխանատու պաշտօնը:

Նախկին առաջնորդ՝ Հայր Ներսէս Վրդ. Տէր-Ներսէսեան, ընդհանուր հաճութեան, խանդավառ ծափերու եւ հրճուանքի մէջ, կը յանձնէ Աբբայական լանջախաչն ու մատանին եւ եղբայրական ողջագուրումով կը շնորհաւորէ Նորընտիր Աբբահայրը:

Միաբանութեան բոլոր Հայրերը, իրենց կարգին, մեծ յարգանքով կ'ողջունեն ու կը շնորհաւորեն նոր Աբբահայրը: Ժողովասրահ կը փութան նաեւ Միաբանութեան ժառանգաւորները, իրենց յարգանքը ցուցաբերելու՝ աջահամբոյրով:

Սեպտեմբեր 8էն մինչեւ 24՝ տեղի ունեցեր էին երկար նիստեր, օրակարգի նիւթ ունենալով Միաբանութիւնը ներսէն թէ դուրսէն յուզող եւ հետաքրքրող բազմաթիւ հարցեր, կատարելով տեղեկատուութիւններ, քննարկումներ, ներկայ եւ ապագայ կենցաղակերպի եւ ընդհանուր գործունէութեան այժմէական ծրագիրներու ուսումնասիրութիւն ու վաւերացում:

Յայտնի է, թէ մեր ժամանակաշրջանը յեղաշրջումի դար է: Եւ Մխիթարեան Միաբանութիւնը, որպէսզի մասնակից դառնայ մարդկային ժամանակակից քաղաքակրթութեան եւ Եկեղեցւոյ պատմական հոլովոյթին, հարկ կը զգայ՝ այդ յեղաշրջումի ընթացքին՝ ընտրել ժամանակներուն յարմար անձը, որ կարենայ նոր պայմաններն ու նոր սերունդը կամըջել՝ տարեց, վաստակաւոր ու յաւէտ յարգելի վարդապետներուն:

Հսկայ աշխատանքի նախօրեակն է. եւ խաչը՝ որ կը հանգչի նոր-
ընտիր Աբրահայր կուրծքին, խորհրդանշին է կարծր եւ անսպառ գալիք
զոհողութիւններուն, իր մէջ համախմբելով Մխիթարեան Միաբանու-
թեան բոլոր ուժերը, ինչպէս նաեւ արդարօրէն ակնկալելի երազներն
ու նուաճումները:

Ժողովական Հայրերը, թափօր կազմած, ժողովասրահէն կ'ուղ-
ղուին իսկոյն դէպի եկեղեցի, «Ուրախ լեր, Սուրբ Եկեղեցի» սրտա-
յոյզ շարականը երգելով:

Նորընտիր Աբրահայրը, սարկաւազներու հետ, չուրջառով կը
բարձրանայ աւագ բեմ. «Պահպանիչ»ով կ'օրհնէ Միաբանութիւնը
եւ «Հայր մեր»ի հասարակաց երգեցողութեամբ՝ կ'աւարտի օրհնու-
թիւնը:

Մենաստանի սեղանատան մէջ, տեղի կ'ունենայ վանական պատ-
շաճ պատուասիրութիւն մը. վարդանշուով եւ բմակելիովն շնորհաու-
րանքներ ու «կեցցէ»ներ կ'ուղղուին Նորընտիր Աբրահայր, ինչպէս
նաեւ Միաբանութեան բարգաւաճումին ու մեր սիրելի Հայրենիքին,
որուն անկախութեան հռչակումին առիթով՝ քանի մը օրերէ ի վեր՝
եռագոյն դրօշը կը ծածանի Մայրավանքիս բարձր աշտարակէն:

ԿԵՆՍԱԳՐԱԿԱՆ ԳԻՄԵՐ

Նորընտիր Աբրահայրը, սուրբ աւագանի անունով՝ Մանուկ,
ծնած է Պէյրութ, 1936ին, Այնթապցի ծնողներէ:

Տեղական վարժարաններու մէջ ուսում առնելէ ետք, Սբ. Ղազար
կը հասնի 1950ի Յունուար 17ին, աշակերտելու Մխիթարեան հետե-
ւորդներու շարքերուն մէջ: Երկրորդական ուսումները յաջողութեամբ
աւարտելով Մայրավանքիս մէջ, 1955-1956ի չրջանին, իր դասընկեր-
ներով, կը նուիրուի վանական ներանձնական կեանքի պատրաստու-
թեան եւ կազմաւորումին: Յաջորդ տարին, իբր ուսանող, կը սկսի
իր համալսարանական բարձրագոյն ուսումները՝ յաճախելով Հռոմի
Գրիգորեան Միջազգային Համալսարանը: 1962ին, Սուրբ Ղազարի
մէջ, երջանկայիշատակ Ծիրանաւոր Աղաճանեանի ձեռքով, կը ստա-
նայ կուսակրօն քահանայութեան ձեռնադրութիւն: Իսկ 1979ի Սեպ-
տեմբեր 9ին կը ստանայ Ծայրագոյն վարդապետական աստիճան՝
Աբրահայր Հ. Պօղոս Վրդ. Անանեանէն:

Բացի Սբ. Ղազարէն, կրթա-դաստիարակչական գանազան պաշ-
տօններով՝ ան գտնուած է Վենետիկի Մուրատ-Ռափայէլեան զիշերօ-
թիկ Վարժարան, Պէյրութի Փոքր Ժառանգաւորաց Վրժ., Հայէպի,
Փարիզի եւ Պուէնոս Այրէսի Մխիթարեան վարժարանները: Երկար
տարիներ պաշտօնավարած է Պուէնոս Այրէս, նախ իբր փոխ-տնօրէն
եւ մատակարար (1966-1977), ապա նաեւ Տնօրէն (1983-1991):

ԳԵՐԱՇՆՈՐ Հ ԳԵՈՐԳ ՎՐԴ. ՊԱԼԵԱՆ

ՆՈՐԸՆՏԻՐ ԱՐԲԱՀԱՅՐ ՄԻԹԱՐԵԱՆ ՄԻԱԲԱՆՈՒԹԵԱՆ

Նորընտիր Աբբահօր կեանքը հարուստ է չուրջ երեսուն տարինե-
րու կրթական վաստակով, որուն քսան տարիները՝ Պուէնոս Այրէսի
մէջ, միշտ պահելով Միթթարեան վանականի իր շնորհալի, համեստ
ու գործունեայ նկարագիրը:

ԳԱՀԱԿԱԼՈՒԹԵԱՆ ՊԱՇՏՏՈՆԱԿԱՆ ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ

Շաբաթ, Սեպտեմբեր 28, 1991ին, բոլոր միաբաններու ներկա-
յութեան՝ Մայրավանքի տաճարին մէջ տեղի ունեցաւ «Վանահայր
օրհնելու» եւ Գահակալութեան պաշտօնական արարողութիւնը, որ
պատմականօրէն հայկական շատ հին սովորութիւն մըն է վանական
չրջանակներէ ներս: Այդ օր՝ Սուրբ Գէորգ զօրավարի յիշատակն էր:

Տաճարի աւագ բեմին վրայ, Միթթարի շիրմին քով, երկու սար-
կաւազներու միջեւ, դէմ դիմաց կանգնած էին Նորընտիր Աբբահայ-
րը՝ Հ. Գէորգ Վրդ. Պալեան եւ նախկին Առաջնորդ՝ Հ. Ներսէս Վրդ.
Տէր-Ներսէսեան:

Սբ. գրային ընթերցումներ, սաղմոսներ եւ աղօթքներ բարձրա-
ցան՝ երկինք տանելու ամբողջ Միաբանութեան իղձերն ու պաղա-
տանքները: Արարողութեան ընթացքին՝ Նորընտիր Աբբահօր յանձ-
նուեցան Լանջախաչ, Մատանի եւ Հովուական Գաւազան: Արարողու-
թեան աւարտին, Հ. Ներսէս Վրդ. Տէր-Ներսէսեան՝ օծուն եւ ոգե-
շունչ ուղերձով մը ողջունեց Գահակալութիւնը նոր Աբբահօր, վեր-
արծարծելով խոր հաւատքի, գիտակից ու գերազանց ծառայութեան
նախապայմանները՝ իբր յաջողութեան գրաւականներ Միթթարեան
երեքդարեան Հաստատութեան, որ ոգեւին նուիրուած է հայ ժողո-
վուրդի հոգեմտաւոր լուսաւորութեան:

Նորընտիր Աբբահայրը խոր յուզումով խօսք առաւ եւ նոյնքան
օծուն շունչով տուաւ իր անդրանիկ պատգամը՝ յորդորելով բոլորը՝
իրենց վիճակին ու պաշտօնին մէջ ըլլալ զգաստ, հաւատաւոր, եղ-
բայրական սիրով շղթայուած իրարու, կարգապահ եւ համատեղ գոր-
ծակցութեան գերազանց պատրաստակամութեամբ՝ Միաբանութեան
եւ մեր ժողովուրդի առաւել բարգաւաճումին ի նպաստ:

Վերջին շարական եւ «Հայր մեր» մը, միախիտ ու միաբերան
երգուած, նուիրականացուցին նաեւ այս գեղեցիկ արարողութիւնն
ալ:

* * *

Գերշ. Գէորգ Վրդ. Պալեան, որուն ահա յանձնուեցաւ պատաս-
խանատու ղեկը Միթթարեան Միաբանութեան գործունէութեան, տա-
րածուած զանազան ասպարէզներու վրայ՝ տնտեսական, միաբանա-

կան, կրօնական, կրթական, ուսումնագիտական, գրական, հրատարակչական ու մշակութային, պիտի արդարացնէ, անկասկած, իր ուսերուն դրուած յոյսերը, ապահովելով Միարանութեանս պայծառութեան եւ զանազան նուաճումներով յատկանշուած յարաճուն շրջան մը՝ «ժամանակներուն շունչը» դառնալու հաստատ վճռականութեամբ:

Հ. Տ. ԵԱՐՏՐՄԵԱՆ